

59

DOMINICA ULTIMA MENSIS AUGUSTI.

IN FESTO

B. JOANNIS DE RIBERA,

PATRIARCHÆ ANTIOCHENI,

ET ARCHIEPISCOPI VALENTINI,

DUPLEX SECUNDÆ CLASIS.

*Omnia de Communi Con-
fessoris Pontificis, 1. loco
præter ea, quæ sequuntur.*

HYMNUS

AD UTRASQUE VESPERAS.

Hunc diem læti cele-
bremus omnes,

Quippe jam coeli solio
põtitur

Rite qui nostram simul
ac vocetur

Proteget Urbem.

Finis hic lætus, placidus-
que amoris

In Deum summi, lacri-
masque coelo

Jam tibi tergit, fuerat
qui in orbe

Pastor et Agnus.

Te Pius blandis animo
jacentem

Erigit dictis, citiusque
dicto

Ut decet pares, hilarique
tota

Plauderis Urbe.

Te sacro dignum baculo
decora

Civitas sensit, pecus om-
ne tutum

In tuo sedit gremio, tuo-
que

Pectore gaudens.

Hæc canit sacro tibi mag-
na templo,

Cor da dum feivent, cho-
rus hic fidelis,

Da piis, Præsul, solitas
precamur

Vocibus aures,

Laus tibi coeli Pater, at-
que Princeps

Omnium Rector, simul
et Creator,

Quem fides veri studio-
sa trinum
Credidit et unum. Amen.

ORATIO.

DEUS, qui BEATUM
JOANNEM Confes-
sorem, atque Pontificem
pastorali sollicitudine, et
divini Sacramenti Corpo-
ris, et Sanguinis tui dile-
ctione admirabilem effe-
cisti; quæsumus, ut, ejus
intercessione, redemptionis
tuæ fructus nos jugiter
facias esse participes. Qui
vivis, &c.

AD MATUTINUM.

HYMNUS.

PURIS amoris ignibus.
INTUS JOANNES æstuat
Dum corde mundo my-
sticam
Supplex adorat Hostiam.
In Numinis præsentia
Sacras ad aras pervigil
Fundit preces, et lacrymas
Coeli repletus gaudiis
Tum charitate fervida
Totum Deo se devovet,
Ut rite grex fidelium
Tantum colat mysterium.
Sit cultus ut perenniter

Insigne templum cons-
truit,

Quod consecratum corpo-
ris

Christi dicat sub nomine.
Simul probatis moribus
Suos alumnos instruit,
Procul repulsis impiis
Hostis maligni fraudibus.
Devota plebs ad pascua
Vitæ volens adducitur,
Iter salutis arripit
Sanctum secuta Præsu-
lem.

Ergo tibi sit gloria

Inseparata Trinitas

Cum Patre, Verbum,
Spiritus

Qui condidisti omnia.

Amen.

IN I. NOCTURNO

Lect. Fidelis sermo.

IN II. NOCTURNO

Lectio IV.

JOANNES DE RIBERA
Hispani natus anno
millesimo quingente-
simo trigesimo secundo
acceptum ex clarissima fa-
milia decus non solum re-
tinuit, sed quampluri-
mum etiam suis ipse vir-
tutibus auxit. Ejus adhuc

pueri innocentia, et pudor, et gravitas quædam morum adeo explendebat; ut, eo præsentem omnes vererentur, ne quid indecore dicerent, aut facerent. Quum apud Patrem humanioribus fuisset litteris egregiè instructus, Salmanticam ad severiores disciplinas, ea in Academia doctissimis viris adfluente, addiscendas fuit missus. Ubi quum integritate vitæ, et pietate cunctis exemplo esset, videreturque, ut magister ejus dicebat, ad corrigendos, et componendos condiscipulorum suorum mores venisse, tum eos fecit in studiis progressus, omnium ut ora in se unum converteret. Itaque Theologiæ doctoris laurea rite ornatus, factusque ipse Presbyter, dignus est habitus, quem Pontifex Maximus, postulante Philippo II. Rege, vel ante legitimam triginta annorum ætatem Episcopum Pacensem crearet.

n. Inveni David ser-

vum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. *Y.* Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus, &c.

Lectio V.

Quo in munere tamen se præstitit, qualem Timotheum Episcopum etiam juvenem Apostolus Paulus instituit, ita ut, magna cum auctoritate, Episcoporum officia in Concilio Compostellano explicare potuerit. Qua profecto re permotus Sanctus Pius V. Pont. Max. eum, paucis post annis, in Cardinalium coetu publicè, et magnificentissimè laudatum, Patriarchæ Antiocheni dignitate auxit, nec multos post menses eundem ad Valentiniæ Archiepiscopatum invitum transtulit, Valentiniis quidem, ob ejus adventum, lætitia, Pacensibus verò, ob discessionem, moerore summo adfectis. Gregem suum, quoad vixit, omni ratione pavit, verbo, scrip-

tis, Sacramentorum administratione, conciliis habitis: eum sæpè circumibat, ad necessitates ejus omnes præsto erat, immane pecuniæ pondus tum in iis sublevandis, tum in plerisque Templis, ac Coenobiis, vel colendis, vel instruendis, collocasse quotannis repertus est. Accessione potentiæ ei facta ex Pro regis munere, quod subeundum ipsi fuit in Valentia regno, Philippo tertio cogente, ea est usus ad vitia magis excindenda, Christianasque virtutes latius suo in populo disseminandas. Ejus consilio, diligentia, diuturnoque labori, et operæ tribuendum est, quod Mauriscorum pestis ex Valentia Regno fuerit depulsa, atque exhausta.

Ps. Pòsui adjutorum super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. *Ps.* Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus, &c.

Lectio VI.

QUum virtutibus ipse omnibus floreret, tum præcipua, ac mirifica prorsus ejus extitit erga Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum pietas, quo coram complures quotidie horas venerabundus transigebat in tanta occupatione vitæ: nec ullum intermisit diem, quin Sacrificium perageret, quo tempore vim lacrymarum singulari incensus charitate profundeabat. Atque ut ad mysterium illud amoris divini justis laudibus prosequendum exsuscitare homines, indulgentiarum ei rei præmium quoddam à Pontifice Maximo proponi impetravit. In clarissimum Collegium, quod Corporis Christi voluit nominari, constituendum, inque ejus ædes, et Ecclesiam magnifice ædificandam, hereditatem, quæ, Patre mortuo, sibi obvenit, valdè opimam, contulit. Quibus in ædibus sedem sibi ipse delegit, ibique, Episcopatus labori-

bus quadraginta novem annos fortissime perlatis, tandem defunctus, die, quem prædixerat, postridie nonas Januarii anni millesimi sexcentissimi undecimi, omnibus munitus Ecclesiæ Sacramentis, Jesum ter clara voce adpellans, animam suavissime efflavit. Magna fuit in existimatione apud Principes, Reges, Antistites, ipsosque adeo Pontifices Maximos, S. Pium V., Clementem VIII., ac Paulum V., summaque necessitudine coniunctus cum omnibus fere, qui ea ætate sanctimonia excellerunt, in quibus Sanctus Carolus Borromæus quam eum haberet carum, testimonio sunt eæ epistolæ quas ad illum dedit. Sepulcro illatus est in Ecclesia ipsa Collegii à se conditi, ejusque præstantibus virtutibus miraculisque, eo deprecatore, factis, denique probatis,
PIUS SEXTUS Pont. Max. eum Beatum rite pronuntiavit XIV. Ca-

lendas Octobris anni millesimi septingentesimi nonagesimi sexti.

℞. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ✕. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Ipse, &c. Gloria Patri. Ipse, &c:

AD LAUDES.

HYMNUS.

Gaudete cives: muna
 nera
 Grato feramus pectore,
 Nostroque dulces Præsuli
 Hymnos canendos discite.
 Ortas ab imo lacrymas
 Est corde visus fundere,
 Sic sæpe plorans devios,
 Quos Agnus emit sanguine.
 Agno Dei Pastor bonus
 Mauros rogat, dent ut
 fidem:
 Fidem recusant perfidi,
 Minantur et necem truces.
 Sed parce luctu Civitas
 Præclara sanctorum pa-
 rens,

Jure hos videbis exules
Hispano ab omni littore.
Sis ó! memor dulcis Pa-
rens

Nos esse eorum filios,
Salvere quos tu jusseras
Mortem subire proximus.
Ergo tibi sit gloria
Inseparata Trinitas
Cum Patre, Verbum, Spi-

ritus
Qui condidistis omnia,
Amen.

IN III. NOCTURNO.
*Lect. Homiliae in Evange-
lium secundum Matthæum:
Homo peregrinatus, &c. Mis-
sa: Statuit, cum oratio-
nibus propr.*

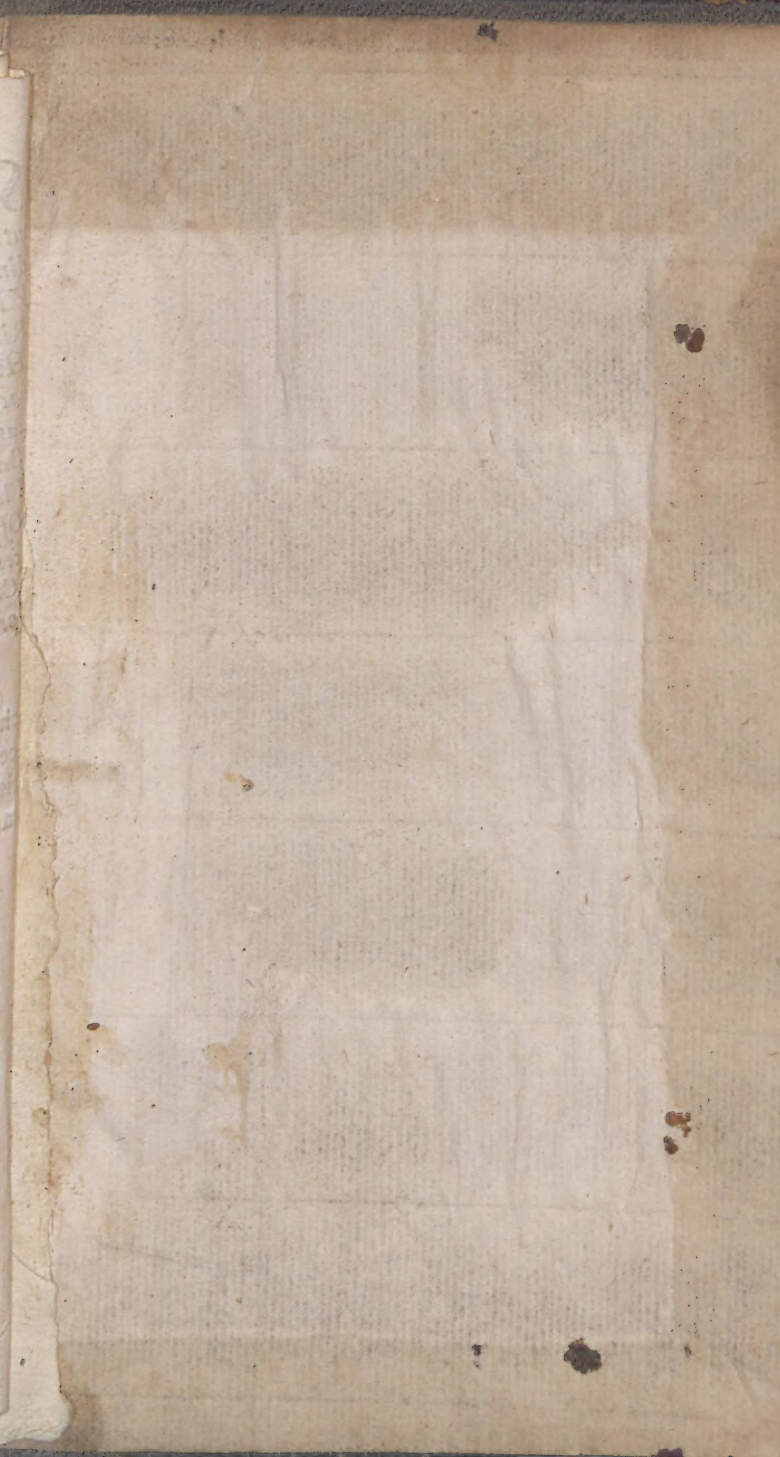
VALENTINA.

Sanctissimus Dominus Noster Pius VII. Pont.
Max. ad Preces Reverendissimi Archiepisco-
pi Valentini, necnon Capituli ejusdem Ecclesie Ca-
thedralis, ac P. Vincentii Castrillo, ex Genera-
lis Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula,
Postulatoris Cause Canonizationis B. Joannis de
Ribera, Archiepiscopi Valentini: Inspectis his, quæ
in supplice Libello enarrantur, me infrascripto Se-
cretario referente, benignè assignavit quotannis in
posterum pro Civitate et Diocesi Valentina ultimam
Dominicam mensis Augusti Festo cum Officio et
Missa in honorem dicti Beati Joannis de Ribera,
loco Dominicæ III. post Epiphaniam assignatæ.

Præterea elevavit ritum ejusdem Officii ad du-
plicem secundæ classis sine octava pro Clero Secu-
lari, et Regularibus utentibus Calendario Diocæ-
sano Civitatis Valentinae tantum. Die 13. Decem-
bris 1800. = Julius Maria Cardinal. de Somalia
S. R. C. Præfectus. = D. Archiepiscop. Migres,
S. R. C. Secretarius.

*S*Uprascriptos Hymnos pro Officio Beati Joannis de Ribera ad utrasque Vesperas, Matutinum, et Laudes, ab Emmo. Rmo. Dño. Cardinali de Somalia, Sanctissimi Domini nostri Pii VII. Pont. Max. in Urbe Vicario, Sacrorumque Rituum Congregationis Præfecto, cum R. P. D. Hieronymo Napulioni Fidei Promotore revisa, prout jacent, ipse Sanctissimus Dominus noster, Supplicante Reverendissimo Archiepiscopo Valentino cum Capitulo suæ Ecclesiæ Cathedralis, ab universo Clero Civitatis et Diocesis Valentiniæ quotannis in Officio ejusdem B. Joannis legi posse benigne concessit. Die 26. Novembris 1806. = Julius Maria Cardinalis de Somalia, S. R. C. Præf. = J. Caperno S. R. C. Secr.

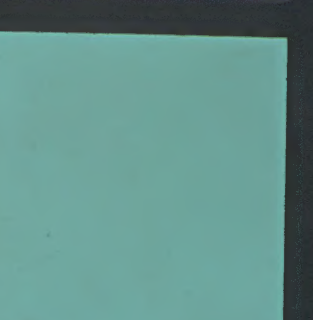
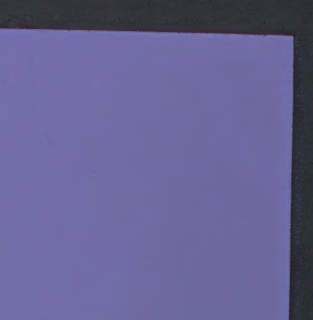
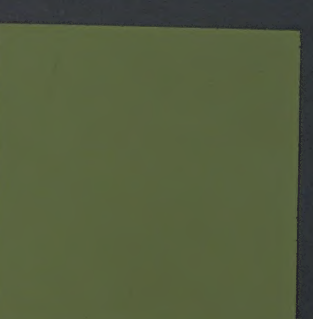
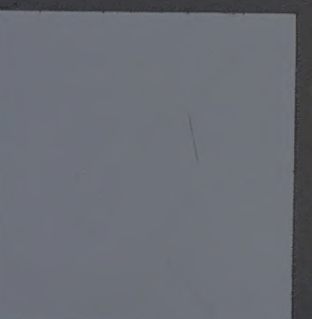
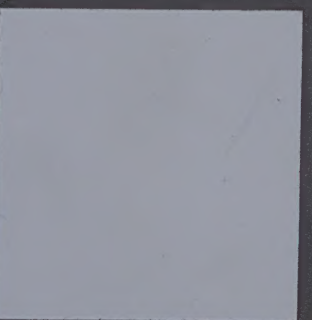
Es copia del original, que queda en este Archivo de la Santa Iglesia de Valencia, de lo que certifico: 6. de Febrero de 1808. = D. D. Francisco Ortells, Presbítero, Arcediano, Vice-Secretario.

302
/ 176

calibrite

colorchecker classic

